

Published in **Florentin Smarandache și seducția polimorfismului. Analize, interpretări, cronici, articole, note și recenzii**, pp. 75-82.

Editori: Al. Florin Țene, Andrușa R. Vătuiu. Sibiu: Agora, 2017; 843 pages.
ISBN 9781599735023.

Also appeared in *Universul*, North Hollywood, CA, SUA, Anul IX, Nr. 199, august 1993, pp. 5 și 8.

Scriitorul Florentin Smarandache se impune în SUA

Mircea Marinescu

Un oltean prin Arizona...

La 23 martie 1990 ateriza la aeroportul din Phoenix (Arizona) un grup de cinci refugiați români veniți din lagărele turcești după o așteptare de 2-3 ani (!). printre aceștia era și Florentin Smarandache; despre care nu știam mare lucru la vremea aceea. A fost găzduit la domnul Nicoară (ce lucra la "Tolstoy Foundation" și de aceea mulți noi emigranți luau primul contact cu dumnealui) vreo două luni jumătate pe când l-am vizitat eu.

Smarandache, cât a locuit în casa aceea din Phoenix, părea timid, rușinos și sta în camera lui citind ori scriind într-un carnet. Își traducea singur poemele în franceză sau engleză și le trimitea pe la reviste pe toate continentele. Avea o corespondență care-l sufoca! Mă mir de unde atâta energie risipită pentru scrisori!? Și încă ceva: ținea un jurnal, îl începuse în România, în secret, pe vremea dictaturii, apoi în lagăr (mărturisea c-ar fi notat

peste 700 de păginițe de bloc notes numai în Turcia) și-l continua cu încăpățănare...

Având afinități comune (eu pictez în timpul liber și cânt la pian) ne-am împrietenit. Ne preocupam de Asociația Românilor din Arizona (Laura Georgescu – președinte, Ioan Nicoară – vicepreședinte, Florentin Smarandache – director cultural), mergeam împreună la Biserica Românească "Sf. Ioan Botezătorul" din nordul Phoenixului, participam la evenimente cu caracter românesc.

Nume românesc în matematică

Activitatea lui Smarandache devine impresionantă pe zi ce trece. Cred că face un imens serviciu culturii noastre în lume prin lucrări pe care le publică... cu neastâmpăr oltenesc, aș zice!

De exemplu, o funcție în teoria numerelor se numește Funcția Smarandache: $S(n)$ =cel mai mic întreg încât $S(n)!$ se divide la n .

Vezi articolele "The Smarandache Function" și "Mike Mudge pays a return visit to the Florentin Smarandache Function" semnate de cunoscutul om de știință englez Mike Mudge în "Personal Computer World", Londra, iulie 1993, pag. 403, precum și eseul lui Constantin Corduneanu, Texas State University

din "Libertas Mathematica", Arlington, vol. 9, 1989, p.175; nota "Smarandache Function featured de Debra Austin"; apărută în "Honeywell Pride" Phoenix, Arizona, Yaer 6, No. 10, iunie 22, 1993, p.8 (unde Smarandache lucrează ca inginer de computere).

Este foarte bine să existe în matematică și noțiuni de proveniență românească, ele fiind unul din aporturile noastre la știința mondială.

Exemplul lui Dan Barbilian

Dar în literatură se manifestă ca un năvălaș, năpustindu-se asupra poeziei, în special, s-o desființeze... tocmai pentru a reînființa-o! Da, este un paradox, pentru că Smarandache a pus bazele unei mișcări noi literare numită paradoxism.

O avangardă internațională inițiată prin anii 1980 de Florentin Smarandache, ca un protest împotriva totalitarismului comunist.

La început, mișcarea a fost ca un mutism: a face literatură fără să scrii literatură deloc!

Spre exemplu: o pagină albă însemna un poem! Orișice putea să însemne un poem: un desen, o ciornă de caiet, o pictură, niște graffitti (deci lipsa oricărui cuvânt sau literă măcar!), orice semne abstracte (matematice, chimice, fizice etc.) puse pe pagină...

Non-literatura creată, în mod paradoxal, a devenit un nou fel de literatură!

În ultimii ani, paradoxismul a generalizat vechiul termen de literatură – în spații nedimensionale sau de-a dreptul științifice (Lobacevsky, Riemann, Banach etc.). (Orie domeniu de cunoaștere poate fi îmbunătățit prin metode din alte domenii, de cunoaștere opusă.) Astfel, în spațiul real cu trei dimensiuni:

O floare (culeasă din grădină) este considerată în corpore un poem!

Zborul unei rachete în cer!

Sunetele unui cimpoi, de asemenea!

Deci, un poem poate fi: un obiect, o ființă, un fenomen, o stare, o idee... (sau un grup de...). Inteligibil într-un limbaj universal (nu mai este nevoie de traducere!)

NU doar sub formă scrisă ori recitată pe scenă...

Vezi Colecția de Lucrări Paradoxiste de la:

- Arizona State University, Special Collection, Hayden Library, Tempe, AZ 85287, USA;
- Muzeul Literaturii Române, Strada Fundației, Nr. 14, bucurești, România;
- Bibliothèque Nationale de France, 58, Rue de Richelieu, 75084 Paris, Ced ex 02, France.

O uriașă contribuție la această avangardă o constituie tomul "Antology of the Paradoxist Literary Movement" de J.M. Levenard, I. Rotaru, A. Skemer, 1993, conținând eseuri în 11 limbi (printre care și română) publicate în perioada 1983-1993 și implicând peste 150 scriitori din 28 de țări.

Pe urmă, fondatorul a efectuat un turneu literar pe la universități, academii și asociații artistice în Brazilia (Rio de Janeiro, Belo Horizonte, Florianopolis, Blumenau, Joinville, Ouro Presto, Brasilia, Jao Pessoa) la invitația mai multor scriitori locali (31 mai-20 iunie) prezentând eseul "A History of the Paradoxism" cu un Manifesto Brasileiro în portugheză.

Florentin Smarandache a uimit, însă, prin acel jurnal de emigrant "America, paradisul diavolului", Ed. AIUS, Craiova, 1992, carte de mare succes, cu scene memorabile ale greului început de exilat. Se citea volumul din mână în mână pe unde apuca... stilul cursiv, rapid, spusul pe șleau fără nici un fel de ocolișuri au atras enorm la lectură pe românul avid să cunoască America și modul cum se descurcă aici conaționali, încât nu mai lăsau cartea din mână!

Opinii diverse

Iată și alte păreri despre furibunda activitate creatoare smarandachiană. De pildă, referitor la romanul său intitulat "NonRoman", recent apărut (redactor Ileana Petrescu), cum se pronunță unele personalități.

Alexandru Ciorănescu (Spania):

"Dragă Domnule Smarandache,

Ești un om primejdios și contagios: norocul meu că propagi această sida nouă (sau sită nouă) numai în absență, ceea ce mi se pare elegant. De altfel și foarte corect și abil. Paradoxul fiind o poziție la crezul curent. Dumneata împingi paradoxismul spre o luare de conștiință a cititorului, tocmai ca să rămână paradoxal.

Adică vrei să ne câștigi ca să ne pierzi: și după asta?"

Iar Constantin M. Popa:

"NonRoman" este un roman, într-adevăr "de sertar", purtat ani la rând în sacul fără fund al exilului. Această parabolă atroce despre totalitarism, despre alienare, obediență vinovată și minciună, oportunism, cruzime, violență, monstruoșitate, scrisă într-un stil dur, tensionat, lipsit de pudibonderie îl așază pe Florentin

Smarandache alături de Orwell, Konwicki, Koestler, Baconsky și marchează o nouă dimensiune a Mișcării Literare Paradoxiste.”

Cu privire la trilogia teatrală ”Metaistorie”, ed. Doris, București, 1993, tânărul dramaturg american *George F. Redmann* spune:

”A nervous and strange style, source of an explosive personality”.

Iar dramaturgul *Dan Tărchilă*:

”Piesele din acest volum sunt izbucnirea unei revolte împotriva barbariei moderne ridicate pe eșafodul unei concepții politico-sociale distrugătoare: comunismul. Autorul descătușează de frică și de obsesii, scriind Trilogia dramatică pe care o intitulează cu un nume generic: METAISTORIE. Publicându-și cele trei piese, *Formarea omului nou, O lume întoarsă pe dos și Patria de animale*, poetul Florentin Smarandache se desprinde de arta poeziei și abordează arta teatrului, atacând la modul cel mai dur o parte cumplită a unei realități istorice. Folosind calea alegoriei dramatice, autorul își deschide posibilitatea unei mai mari cuprinderi a orizontului

ideilor, unei profunzimi și generalizări a sensurilor istoriei contemporane.

Ca realizare, ni se pare că prima și ultima piesă sunt cele mai izbutite. *Formarea omului nou* o considerăm și cea mai teatrală.

Cât privește *Patria de animale*, credem că ne aflăm în fața unei formule dramatice interesante. Renunțarea la rostirea cuvântului pe scenă poate să aibă un efect extraordinar. Sunt în această piesă momente cutremurătoare.

Dramaturgul ajunge la un fel de esență a teatrului printr-un paradox: se dispensează de cuvântul rostit și reține doar gestul actorului. Monstruozitatea și grotescul se realizează prin formula adoptată de dramaturg, formulă pe care o salutăm cu satisfacție.

Florentin Smarandache a publicat (în matematică, literatură, rebus), vreo 20 de cărți și a colaborat la circa 110 publicații (!) de pe întreg mapamondul, profilându-se ca o personalitate în diaspora culturală românească.